

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Gjæring Afklaring

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 405. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346603083472.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

Leopoldsberg

Efter at Karl har rystet *sit* chok af sig, foretager han springet over i Rebekkas verden. Gennem Fensmark og Rebekka føres han ind i det moderne panteistiske paradys, og samtidig fornyer han sine forsøg på at vinde Rebekka.

Under en udflugt til Dyrehaven oplever de et bristefærdigt øjeblik, hvor den store oplevelse er nær. Rebekka afviser dog Karl, fordi hun gennemskuer, at han er styret af den erotiske fascination, ikke af 406 drømmen om frihed. Hun belærer ham også om, hvilken ulykke der ville have ramt ham, hvis hun ikke, ledet af sit ideals fordring, havde holdt igen: »Troer Du ikke sagtens, jeg kunde have forlokket og forført Dig, hvis jeg vilde, og saa hørt Dig klage og jamre og angre bagefter?«

Kort før de har dette møde, må Rebekka erkende, at hun er blevet forandret. Da hun mødte Karl, kendte hun ikke til frygt – som den unge mand i eventyret. Hun var fri for samvittighed – uden at være samvittighedsløs – uden borgerlig moral, sanseglad og udadvendt. Som en *Rebekka West* i Ibsens *Rosmersholm*, 1886, må hun klagende sige til Karl: »Aa ja, Karl, det er Din Skyld, at jeg nu altid vil komme til at tænke i Stedet for at leve og handle.«

Omsider når romanen frem til det andet højdepunkt i forholdet mellem Karl og Rebekka. De rejser sydpå efter at have indgået et formelt ægteskab, for at nå til klarhed.

På Leopoldsberg uden for Wien kommer det endelige opgør. Pludselig siger Rebekka med sagte stemme: »Nu er jeg Din?« og endnu en gang – nu med hulken i stemmen: »Nu er jeg Din, Karl!« men i næste øjeblik erkender hun virkeligheden og fastslår: »Nu bliver jeg det aldrig!«